

VAN DE REDACTIE

Jaargang 32

No.3

augustus 2009

Redactie: Elly Boeschoten, Sjoerd v.d. Werf, Agnes Dubbeld, Hannie Meskers, Cees Dubbeld en Wil Wigbout

De copy voor het derde clubblad stroomt binnen. Zijn er in het verleden wel eens bladen geweest die we met moeite gevuld kregen, deze keer mogen we beslist niet mopperen.

Er zijn inmiddels al diverse wedstrijden gevaren en ook het dinsdagavondzeilen is in volle gang. Tijdens zo'n dinsdagavond wordt de boot van Ruud Bekema nog voor de start vol geraakt door de boot van Peter en Carolien Engel. Op zich al heel vervelend, maar als je 2 dagen later het Rondje Pettemerboei wil varen, wordt het pas echt lastig. Onder het genot van een biertje denkt Ruud toch de boot te kunnen repareren voor die tijd. Hoe dit verder gaat kunt u lezen in een verslag van Hannie, die hieraan nog wil toevoegen dat de boot nu echt waterdicht is. Dat verkeerde manouvres op het water een gewild onderwerp zijn blijkt ook uit het verhaal van Reinier Bremer, Never a dull moment. In dit rijtje hoort toch zeker ook de auto te water tijdens de Koninginnerace, wat ontzettend vervelend was voor de eigenaar.

Op 19 en 20 juni waren de zeildagen voor mensen met een beperking. Er waren veel deelnemers, een nieuwe oprit, geweldige vrijwilligers, koffie met wat lekkers, een heerlijke rijstmaaltijd. Het was een succes en werd gefilmd door radio-tv Anna Paulowna.

Kijkt u ook even in uw agenda of de oproep van de kantinecommissie in uw schema past en reageer. Uit ervaring weet ik dat het altijd een heel geregeld is, dus draag uw steentje bij.

Dit jaar zijn er weer een aantal cursisten geweest die de cursus vaarbewijs en de cursus TKN hebben gevolgd. Ter afsluiting hebben de TKNers een tocht gemaakt met de Hanna-Maria en de Greyhound, waarbij ze op Vlieland belandde, zeer fraai beschreven door Alex v.d. Hoek.

Ook is hierover een verhaal van Hannie, wat u op de site van de vereniging kunt terugvinden.

Mocht u de boot hebben gemist. Er komt het winterseizoen 2009/2010 een herkansing.

Lees het clubblad goed door en laat de boot niet voorbij gaan, maar monster aan bij de cursus die u altijd al hebt willen doen.

Er is al met al heel wat afgereisd door onze leden, want Sjaak Meskers heeft zijn eerste meerdaagse zeiltocht gemaakt en niet naar Texel, maar gelijk van Kristiansand naar Den Helder en hij maakt u hier graag deelgenoot van.

Waar we uitermate trots op mogen zijn is dat de damesploeg van de WVA op 13 en 14 juni met sloepzeilen de sterkste bleek en 4 maal 1ste werd. Geweldig en gelukkig heeft Tiny van Silfhout hier een verslag van gemaakt. Zelf heb ik het voorrecht gehad deel uit te maken van de eerste damesploeg die meezeilde, met als schipper Cor Walrave en bootsman(vrouw) Elly Boeschoten, en er erg van genoten.

De jeugd laat zich deze keer ook niet onbetuigd. Er zijn stukjes over en van de jeugdzeilers. Hier zijn, net als bij veel andere verslagen een aantal foto's bij ter illustratie.

Het kwam ook heel goed uit dat er veel foto's zijn aangeleverd, want onze tekenaar Wil Wigbout heeft zich helemaal gestort in de Viking tuinmeubelen en heeft zelfs geen tijd meer voor zijn boot, maar bij de volgende uitgave is er beslist weer werk van zijn hand.

En last but not least een interview met Ruud Koopmans. Voor de mensen die hem niet kennen, hij vaart met een motorboot en we hebben er een foto bij geplaatst.

Veel lees en vaarplezier, Agnes Dubbeld-Klinkenberg.

Copy voor het volgende clubblad inleveren voor 12 september bij de redactie.

The logo for WVA (Wierboer Venen Vereniging) consists of the letters 'WVA' in a bold, stylized, sans-serif font. The letters are black with a white outline, and there is a small graphic element resembling a sail or a wave to the right of the 'A'.

VANUIT DE PREEKSTOEL

Eind Juni is het alweer als ik deze Preekstoel gestalte probeer te geven.

Van de 5 maanden officieel watersportseizoen zijn weer 2 maanden verstreken en de vakanties staan op het punt om te beginnen. We hebben helaas afscheid moeten nemen van Adrei Veling na een langdurige ziekte, vele leden hebben persoonlijk afscheid genomen tijdens de crematieplechtigheid en dat moet Wichert en de familie veel deugd hebben gedaan. Ik wil ondanks deze droeve berichten toch de blik op de toekomst gericht houden door te stellen dat het leven doorgaat voor de achterblijvers.

De jeugd heeft de toekomst is een cliché dat vaak wordt gebruikt maar moet ook de support krijgen om ze die toekomst te geven. De clubkampioenschappen waren daarvan een mooi voorbeeld. Dit kampioenschap is eigenlijk door de deelname van de Splashes en Optimisten gered als evenement. De ouderen lieten het op een uitzondering na afweten.

Op zich is dat geen probleem en moet je er begrip voor opbrengen dat men soms niet meer zo'n weekeinde lang wil wedstrijdzeilen. Aan de andere kant hebben we ook nog al wat leden die op de zaterdag nog moeten werken en is het soms niet mogelijk je zaak op slot te doen voor een zeilwedstrijd. In de toekomst moeten we misschien het clubkampioenschap over een aantal zondagen verzeilen. De leden die niet zelf meer willen wedstrijdzeilen wil ik toch wel vragen om zich beschikbaar te stellen voor de functies in het comité of kantine.

Er is toch zo veel te doen in zo'n vereniging en dat is niet allemaal te verrichten op een overigens goedbezochte werkdag. Er zijn een aantal zaken te doen in de club die meer tijd nodig hebben. Daarom zal er in de toekomst een beroep gedaan moeten worden op een groep leden om een bepaald project af te werken.

Misschien moet er wel gedacht worden aan een aantal uren werkzaamheid van ligplaatshouders per jaar.

Voor de 2^e keer heeft de vereniging op 28 juni het open clubkampioenschap Motorbootschipper georganiseerd en dat is onder leiding van Sjoerd v.d. Werf en Alex van der Hoek een groot succes geworden, in dit blad kunt u een verslag hiervan lezen.

Kijk dat is ook leuk, weer eens wat anders, waardoor ook anders gestemde leden van de vereniging hun kunsten kunnen tonen. Denkend aan de feestavond die het seizoen afsluit zie in de afgelopen jaren een niet echt drukbezochte avond dus moeten we in de toekomst het misschien anders afsluiten, daardoor is het idee geboren om de drukbezochte palingrace een sluitingsfeest te maken.

Op zaterdag 3 oktober (uitwijk zondag 4 okt.) organiseren wij in samenwerking met de Kon.Marine Jachtclub de Westwadrace een soort 24 uur maar dan in 8 uur.

Kijk ook nog regelmatig op de site van de vereniging voor eventuele bijzonderheden.

Nog meer toekomst: in oktober onze najaarsvergadering en dan moet er ABSOLUUT een kandidaat zijn voor de functie Commissaris Vloot.

Tot slot nog een fijne vakantie en blijf even met mij mee aan de toekomst denken.

Theo Souren,
voorzitter

ADRIE VELING - in memoriam

Op de kaart stond: "Zij die zo van het leven hield en er zo voor gevochten heeft is, na een moedige stijd, van ons heengegaan. Met respect voor de beslissing die zij heeft genomen, geven wij verdrietig kennis van het overlijden van mijn lieve vrouw, moeder en schoonmoeder Adrie Veling, in de leeftijd van 71 jaar.

Adrie was de vrouw van ons erelid Wichert, moeder van Carla en schoonmoeder van Martin. Ze was al geruime tijd ziek, maar haar overlijden kwam voor velen van ons onverwacht.

Door velen gekend, want ze was niet alleen bekend als vrouw van, maar had beslist haar eigen inbreng in de vereniging. Als je Wichert op de haven zag en dat was best veel, was Adrie meestal in de buurt. Ze hebben samen gezeild van 1985 tot 1997. Daarna was ze behulpzaam bij allerlei evenementen, schoonmaken op de werkdag, helpen in de keuken. Ook stond ze Wichert terzijde met het visbakken bij het sloepzeilen, de mosselenavond en de palingrace. Haar inbreng was groot.

In 2008 openden Wichert en Adrie voor het dinsdagavondzeilen het clubhuis en stonden klaar met de koffie, altijd bereid om te helpen als er een beroep op hen werd gedaan.

De palingrace 2008 staat me nog goed voor de geest. Adrie voelde zich die dag helemaal niet goed, maar vond toch dat ze niet weg kon blijven om de paling, die altijd door haar werd verdeeld zijn weg te laten vinden naar de deelnemers. Florian hielp haar en Adrie was heel opgelucht toen het allemaal achter de rug was.

Het bleek haar laatste klus voor de vereniging te zijn.

Bij veel mensen binnen onze vereniging zal de herinnering aan Adrie een blijvende zijn, 28 mei 2009 een dag om niet licht te vergeten.

Uitslagen Open Clubkampioenschappen 2009 (6 & 7 juni)

Uitslag Open klasse

1	Olympiajol	Jan Bethbeder	
2	Sailhorse	Jan Meijling	Wichman
3	Efsix	Peter Glim	Dennis Steverink

Uitslag Randmeer

1	188	Peter Engel	Carolien en Laura Engel
2	238	Sjaak Meskers	Rick Meskers
3	456	Jaap Wognum	Anja Boersen/Ruud Bekema

Uitslag Splash

1	2492	Joost Dijkstra
2	1674	Annemiek van den Broek
3	1680	Suzan de Graaf

Uitslag Optimist

1	NED 2195	Evi Sijs
2	6	Job Volkers
3	9	Johan Eg

Uitslag Motorboorvaren

1. Ben Meyer
2. Peter Verschoor
3. Rineke Veen

Berichtje van de kantinedienst.

Het seizoen is ongeveer halverwege en tot nu toe hebben we de kantine tijdens de evenementen steeds be"mand" kunnen krijgen! Geweldig!

We helpen elkaar waar nodig en alles draait! Bedankt hiervoor!

Nu is het seizoen nog niet voorbij en dus de kantinediensten ook nog niet.

Kijk in uw agenda en meld u aan! Het is echt nodig...zoals u hier onder kunt zien.

Bedenk even welke dienst u wilt draaien en geef het door via sjaak-karin@quicknet.nl of vertel het ons gewoon even!

Trophy wedstrijden:

15 augustus:

1. 9.00 uur -13.00 uur.....
2. 11.30 uur - 15.00 uur.....
3. 14.00 uur - einde middag Jos vd Land

16 augustus:

1. 9.00 uur -13.00 uur.....
2. 11.30 - 15.00 uur.....
3. 14.00 uur -17.00 uur.....

Combi Zuiderzee: Lunch pakket voor de begeleiding maken!

29 augustus:

1. 9.00- An Souren 0223 634667
2. 11.00- 14.00 Piet Wildschut
3. 14.00- zo lang als nodig Agnes Dubbeld

30 augustus: Lunch pakket maken voor begeleiding!

1. 9.00- An Souren 0223 634667
2. 11.00- 14.00 Marianne Stroomer
3. 14.00 - zolang als nodig.....

12 september Centaur wedstrijden

1. 9.00-
2. 11.00-14.00
3. 14.00- zolang als nodig.....

13 september Centaur wedstrijden

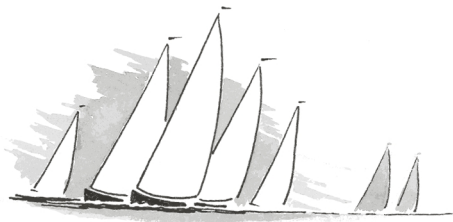
1. 9.00 -
2. 11.00- 14.00
3. 14.00- zolang als nodig.....

20 september Palingrace

- 1.....
- 2.....

Veel zeil- en kantine plezier!

Jarig, Anja en Karin

Zeilwedstrijden

Palingrace 2009

Op zondag 20 september zal het watersportseizoen worden afgesloten met de zeer geliefde palingrace. Op deze dag is er een zeilwedstrijd voor de zeilschepen en een puzzeltocht voor de motorbootvaarders. De inschrijfprijs is nu nog niet bekend. De inschrijfkosten zijn echter laag (kostprijs van een pond paling). Voor iedere deelnemende boot is er een pond paling. De prijzen na afloop van de Palingrace bestaan ook uit ponden paling. De prijsuitreiking geschiedt door middel van een verloting. Voor ieder deelnemende boot is er een lot. De eerste plaatsen per klasse verdienen extra loten, waardoor er extra kansen op een pond paling zijn. Inschrijven voor de Palingrace kan op zondagmorgen 20 september 2009 in het clubgebouw De Aak op de Haukeshaven. Inschrijven van 10.00 uur tot 11.00 uur. De start van de Palingrace is om 12.00 uur. De prijsuitreiking is zo spoedig mogelijk na afloop van de wedstrijd.

Centaurwedstrijden MWV - WVA 2009

In het weekend van 12 en 13 september 2009 worden weer de jaarlijkse wedstrijden om de Burgemeester Post schaal gevaren. De organisatie is dit jaar in handen van de Marinewatersport vereniging. De wedstrijden worden dit jaar gevaren in de nieuwe Centaurs van de MWV. De MWV heeft 12 boten beschikbaar, waarvan 6 voor de MWV en 6 voor de WVA.

Voor de WVA zullen 2 boten door jeugdteams bemand worden. De overige 4 boten door volwassen zeilers.

Op beide dagen zal de maaltijd tussen de middag door de MWV worden verzorgd.

Combi Zuiderzee

Op 29 en 30 augustus vindt het laatste weekend van de Combi Zuiderzee plaats op het Amstelmeer. In dit weekend vaart de jeugd van verschillende bij de Combi Zuiderzee aangesloten verenigingen de laatste van de serie Combiwedstrijden.

Koen van Emmerik, Evi Sijs, Ties van Kipshagen, Ruben Bloem, Jasper Bloem, Malik Kramer zijn de deelnemers aan deze wedstrijden voor WV Amstelmeer. Zij varen dit weekend dan eindelijk hun thuiswedstrijden.

Zaterdag worden er 3 wedstrijden gevaren en op zondag 2. De eerste start op zaterdag is om 11.00 uur, de volgende wedstrijden worden zo spoedig mogelijk na de voorgaande wedstrijd gestart. Op zondag zijn er dan nog 2 wedstrijden, waarna zo spoedig mogelijk de prijsuitreiking plaats zal vinden.

Beste leden, bent u benieuwd naar de verrichtingen van de jeugd? Kom dan op 29 en 30 augustus naar het Amstelmeer en bekijk de verrichtingen van de jeugd vanaf de kant, of vanaf het water.

Graag tot ziens op 29 en 30 augustus.

Meer informatie over de Combi Zuiderzee is te vinden op de website:

<http://www.combizuiderzee.nl/>

NB zie ook nagekomen bericht bestuur

Amstelmeer Trophy Wedstrijden voor Kajuitjachten en Open zeilboten op 15 en 16 augustus 2009

Tijdens dit weekend zal tevens het Klassenkampioenschap voor de Top Klasse worden gehouden.

De organiserende autoriteit bestaat uit de volgende verenigingen:

- het Watersportverbond
- de Watersport Vereniging Amstelmeer (WVA)

1 De reglementen

Op de wedstrijdserie zijn van toepassing:

- 1.1 De Regels voor Wedstrijdzeilen (RvW)
- 1.2 De voorschriften van het Watersportverbond

2 Deelnamerecht en Inschrijving

Deelname is mogelijk voor Scherpe Kajuitjachten en Open Eenheidsklassen.

De gezeilde tijd in de Kajuit- en Openklasse wordt berekend d.m.v. SW (met WVA aanpassing).

Bij deelname van minimaal 3 boten van dezelfde klasse wordt deze als aparte eenheidsklasse gescoord.

Inschrijven dient te geschieden door invullen van het [aanmeldingsformulier](#) op de website van de WV Amstelmeer (www.wvamstelmeer.nl) of door gebruikmaking van de aanmeldingsmogelijkheden zoals omschreven in het clubblad van de WV Amstelmeer.

Inschrijfgeld:

Leden WV Amstelmeer en Marine Watersport Vereniging:

	1 mans	met bemanning
Voor-inschrijving	€ 9,50	€ 12,00
Weekend inschrijving	€ 12,00	€ 14,50

Deelnemers die géén lid zijn van WV Amstelmeer of Marine Watersport Vereniging betalen € 5,- extra inschrijfgeld. Voor dit bedrag kan gebruik gemaakt worden van benodigde havenfaciliteiten (slipway, kraan, etc.)

De vóórinschrijving sluit op donderdag 13 augustus 2009.

3 Programma

4.1 Registratie:

14 augustus van 18:00 tot 21:00 uur.

15 augustus van 08.15 tot 10:00 uur.

4.2 Data en aantal wedstrijden

15 augustus om 10:00 uur: Opening van het Kampioenschap

15 augustus: 3 wedstrijden

16 augustus: 3 wedstrijden

16 augustus om ca. 16:00 uur: Prijsuitreiking.

4.3 Waarschuwingsein voor de 1^e wedstrijd op 15 augustus om 10:55 uur.

4.4 Op 16 augustus zal het laatste waarschuwingsein niet ná 15.00 uur worden gegeven.

4 Wedstrijdbepalingen

De voor het evenement geldende Wedstrijd Bepalingen (WB) worden uitgereikt in het wedstrijdcentrum van de WVA (gevestigd: De Haukes 2; 1778KD Westerland).

5 Baan

De tekening in Aanhangel A toont de baan, en bij benadering de hoeken tussen de rakken, de volgorde waarin de merktekens moeten worden voorbijgevaren en de kant waar elk merkteken moet worden.

6 Scoren

Het Lage Punten Scoresysteem, regel A4 RvW, is van toepassing.

Er zijn 6 wedstrijden geprogrammeerd, waarvan 3 wedstrijden moeten worden voltooid

om de serie geldig te maken. Indien 5 of meer wedstrijden zijn gezeild, wordt het resultaat van de slechtste wedstrijd afgetrokken.

7 Radiocommunicatie

Terwijl hij wedstrijd zeilt mag een boot noch radiosignalen uitzenden noch radioberichten ontvangen die niet beschikbaar zijn aan alle boten. Deze beperking is ook van toepassing op mobiele telefoons

8 Prijzen

Voor iedere klasse worden prijzen ter beschikking gesteld en wel als volgt:

bij 1 tot en met 3 inschrijvers:	1 prijs.
bij 4 tot en met 6 inschrijvers:	2 prijzen.
vanaf 7 inschrijvers:	3 prijzen.

9 Afwijzing van aansprakelijkheid

Deelnemers doen mee op eigen risico en verantwoordelijkheid. Zie regel 4 RvW, "Besluit om wedstrijd te zeilen". De organiserende autoriteit accepteert geen enkele aansprakelijkheid voor welke lichamelijke of materiële schade (inclusief maar niet gelimiteerd tot dood, verwonding, vervolgschade) geleden vóór, gedurende of ná de wedstrijden

10 Verzekering

Elke deelnemende boot zal voor Wettelijke Aansprakelijkheid verzekerd zijn met een minimum dekking per gebeurtenis van € 1.200.000,-, of een gelijkwaardig bedrag in de valuta van het land van registratie van de boot.

11 Kraan en trailerhelling

De WV Amstelmeer heeft de beschikking over een eigen kraan en slipway. Op de dag voorafgaande aan het evenement wordt de kraan pas vanaf 19:00 uur bediend.

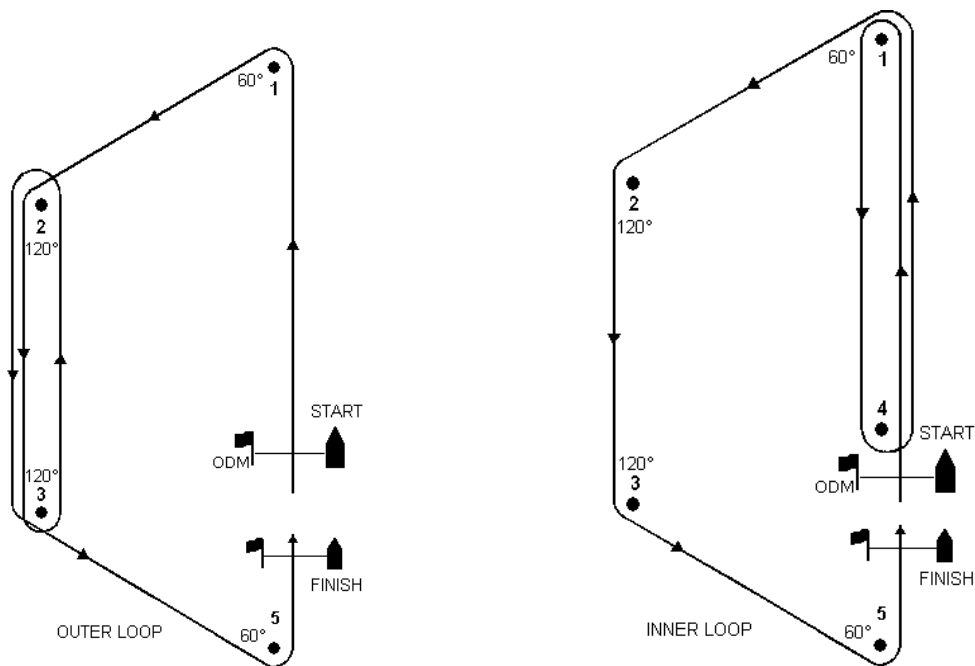
12 Informatie

Voor nadere informatie kunt U contact opnemen met:

Wedstrijdsecretaris WVA, telefoon 06-10564544

E-mail: wedstrijden@wvamstelmeer.nl

Aanhangsel A

Baan 1:

Start – 1 – 2 – 3 – 2 – 3 – 5 – Finish

Baan 2:

Start – 1 – 4 – 1 – 2 – 3 – 5 – Finish

Alle merktekens over bakboord te ronden!

Jeugzeilen Optimisten 2.

Dit jaar hadden wij een kwartet! Gelukkig waren alle vier prima zeilertjes. En onderling zeer sociaal. Was er eentje er tijdens het lesven niet, werd hij of zij direct door de anderen gemist.

Bij Brendan Hogeveen zat de schrik er echter meteen in door tijdens de eerste les binnen twee minuten ondersteboven te gaan. Het water was nog koud en het waaide pittig. Toch deed hij daarbij alles zoals het hoort. En ook bij de volgende lessen liet hij zien dat hij alles beheerst. Resultaat: een prima zeiler met gezond respect voor wind en water!

Hij kan achter zijn rug de paalsteek voor elkaar krijgen. Zijn vader probeerde dit ook, maar volgens Brendan nam hij het 'verkeerde paaltje'.

Marcella Kramer, als enige jongedame, stond zij haar mannetje tussen de jongens. Vindt zichzelf al te groot voor de optimist. Dat is ook al bijna zo, maar ze zal toch nog even in de Opti moeten blijven varen. En dat doet ze goed. Helaas, kon Marcella niet alle lessen bijwonen. Wij hopen dat zij volgend jaar nog een jaartje JZ 2 komt volgen.

Joeri-Anne van der Tuin vindt alles prachtig; het kan bijna niet wild genoeg! Luid kwetterend vaart hij de oefenopdrachten op een prima wijze. Wel oppassen om niet teveel overmoedig te worden. Zijn moeder kan geweldig taarten bakken. Tijdens de diploma uitreiking zaten we aan de koffie / thee/ fris met appeltaart!

Ook Thijm Jongejan laat zien een en ander uitstekend te beheersen en hij heeft er ook duidelijk plezier in vooral als er wat meer wind staat. Bovendien blinkt hij uit in leuke knoop goochel trucs. Tijdens een van de lessen zag Thijm 'ze vliegen' (luchtballonnen)!!!

Kinderen en ook ouders bedankt dat wij weer op een plezierige manier de nodige zeilvaardigheid op jullie hebben mogen overbrengen. We zijn trots op jullie prestaties. En blijf vooral zeilen.

Namens de begeleiding: Wout Meskers, Joost Dijkstra Jordy Busser, Malik Kramer, Dennis Steverink . (Monique Mul , Rene Könst, Bertus Kramer en Ben Hogeveen bedankt voor het invallen)

Hans Zijm en Hannie Meskers

Wedstrijdtraining voor de Jeugd

Dit jaar zijn we al vroeg begonnen met de training. Omdat de Splashes al eind maart bij Roel Wester waren opgehaald, zijn we op de zondagen begonnen met enkele meer ervaren (jeugdige) zeilers. Rick Meskers had de primeur met een van de Verenigingsboten, terwijl Monique Mul met haar eigen, opvallend “fuchsia” bootje van de gelegenheid gebruik maakte om er ervaring mee op te doen. Later in april kwam Joost Dijkstra er ook nog bij, en op de laatste zondag van april hebben Koen van Emmerik, Malik Kramer en Ties van Kipshagen ook hun eerste kennismaking met de Splash gehad.

In mei is dan officieel met de donderdagavond training begonnen. We varen met 3 tot 4 Splashes (Monique’s boot is ook vaak beschikbaar), een OpenBic van Koen, en 5 Optimisten, waarvan de boot van Evi van haar zelf is.

Met de Splashes is de Koninginnerace en de Clubkampioenschappen gezeild. Tevens zijn er nu enkele MWV jeugdzeilers die met hun Verenigings Splashes meedoen met onze jeugd, waardoor er een veldje van 5 boten gevormd kan worden.

Ook hebben er een viertal Optimisten deelgenomen aan de clubkampioenschappen.

De jeugdige clubkampioenen zijn: Rick Meskers (Splash) en Evi Sijs (Optimist).

In juni zijn ook de Combi Zuiderzee wedstrijden begonnen. Medemblik hebben we gemist omdat het samenviel met onze eigen clubkampioenschappen. Maar naar Uitgeest, Hoorn en Enkhuizen zijn er wel een aantal zeilers geweest. En daarbij zijn podiumplekken gevaren! En is de score voor het eindklassement stevig neergezet. Er is zelfs een zeer grote kans dat enkele van onze zeilers voor de landelijke Combi Finale in Hoorn op 13 september selecteren!

Op 29 en 30 augustus zijn de laatste Combi Zuiderzee wedstrijden bij ons op het Amstelmeer. Daar wordt dan tevens het resultaat van het seizoen 2009 vastgesteld, en zullen ook de seizoensprijsen worden uitgereikt. Belangrijk dus om als WV Amstelmeer leden in groten getale naar de haven te komen tijdens dat weekend om onze jeugd aan te moedigen.

Hieronder enkele persoonlijke indrukken van onze jeugdige wedstrijdzeilers.

Namens de trainers Wico Stam, Monique Mul, Rene Konst en mijzelf wens ik u veel leesplezier.

Jan Bethbeder

Hier een stukje van Koen over de Combi Zuiderzee.

Vorig jaar was ik nog alleen bij de Combi-wedstrijden. Dit jaar ben ik in Medemblik, Hoorn en Enkhuizen geweest en zag ik ook de anderen: Evi, Ties, Ruben en zijn broer. Dat is wel leuker. We zien ook Jan, Monique en haar vriend regelmatig op de haven. Omdat ik met mijn open Bic vaar, heb ik weinig competitie. Gelukkig doet een zeilvriend van me, Vasco, nu ook mee. Ik ken hem van de Open Bic-weekenden. Afgelopen weekend hebben we meegedaan aan de NK Open Bic. Ik ben daar zevende geworden. Daar was ik tevreden over.

Het was wel jammer dat er weinig wind stond, toen er eindelijk wind kwam was ik de wedstrijd 2^e geworden.

groetjes koen

Na het halen van CWO II begin dit jaar ben ik begonnen op donderdagavond met trainen voor wedstrijden in mijn optimist. Door de goede aanwijzingen en gewoon door te zeilen gaat het best wel goed. Ik ben zelfs eerste jeugd clubkampioen geworden in de optimist dit jaar bij de vereniging. Omdat ik op donderdagavond train en Jan en de anderen het ook leuk vinden om te doen ga ik ook graag naar de Combizuiderzee wedstrijden waar zij ook vaak zijn om te kijken naar onze splashes en optimisten. In Enkhuizen met de Combi hebben wij heel veel

plezier gehad. Omdat wij moesten wachten vanwege weinig wind was iedereen in het water gesprongen om lekker af te koelen. Leuk was dat.

Nog 1 weekend eind augustus op het Amstelmeer en dan weet ik hoe ik het met mijn optimist EviPower gedaan heb tijdens die wedstrijden. Wel spannend, want het gaat best wel goed. Misschien heb ik dan wel een prijs, maar het leukste is het zeilen en in die weekenden ook je andere zeilmaatjes weer tegen kom en plezier kan maken met ze allen. Ik vind het wel heel leuk dat de laatste Combi op het Amstelmeer is zodat jullie kunnen zien dat het trainen op de donderdagavond helpt om de wedstrijden met een glimlach op mijn gezicht te zeilen. Ik vind het gewoon leuk

Kijk ook op www.combizuiderzee.nl bij uitslagen totaal bij optimisten C. Ties heeft zeilnummer HN 9, Jasper HN 8 en ik NED 2195

29 en 30 augustus bij de laatste Combi ga ik in ieder geval met een glimlach weer het water op.

Groetjes Evi Sijs Zeilster Optimist C in de Combizuiderzee wedstrijden

Hey, ik ben Ruben en mijn ervaringen met zeilen zijn:

Ik vind zeilen heel leuk omdat je je in je bootje lekker vrij voelt en vergeet hoeveel je nog moet doen.

Sinds dit jaar zeil ik in de Splash. De nieuwe boot van de vereniging. De donderdagavond is de vaste trainingsavond die erg gezellig is en meestal met flink wat wind. Ik heb nu 2 weekenden in de Combi Zuiderzee gezeild en ik heb het heel leuk gehad hoewel het bij Hoorn wel erg koud was. Daar zeilde ik mee in de start van de 4.7 Laser wat voor de

Splash te snel is om goed mee te kunnen zeilen. Wel leer je erg veel in zo'n wedstrijd omdat er veel wedstrijdzeilers met ervaring meedoen.

Bij Enkhuizen hadden de 2^e dag bijna windstil weer maar met de Splash gaat het nog lekker snel en ik heb dan het voordeel dat ik ook best licht ben. Ik zeilde daar tegen een 420 tweemansboot. Dat ging erg goed en ik heb zelfs nog van hen gewonnen.

Met de Havenwedstijd heb

ik met Rick in de Splashes gezeild. Het was geweldig zeilweer. Redelijk veel wind. Alleen heb ik dan de pech dat ik, omdat ik dat licht ben, nogal snel om sla. Geen probleem, maar het kost wel tijd en energie. Ik vond het erg leuk om dan ook nog een prijs te winnen. De worst smaakte prima.

Combi zuiderzee Hoorn 20.06.09 / 21.06.09

Toen ik die ochtend wakker werd moesten we vroeg weg naar Hoorn. Er stond een zonnetje en een lekker windje. Toen we daar aankwamen moest ik in de kleren (wetsuite) en moesten we naar de overkant van de haven om de bootjes, die wij konden lenen van de vereniging, op te tuigen.

Daarna ging iedereen de haven uit om nog voor de eerste start bij de lijn te zijn.

Mooie golven en een strak windje.

Eerst gingen de lasers van start, daarna de optimisten A en B en daarna onze categorie.

Mijn startpositie was goed (hebben we van Jan geleerd) en daarom was ik snel weg.

Ik werd eerste! Na de 2^e wedstrijd op het water eten en dan nog de 3^e wedstrijd varen.

Daarna weer terug naar de haven. Ik was 3x eerste en dus hartstikke trots op mezelf.

De tweede dag ging het minder goed.

Een andere goeie zeiler was me voor en werd 2 keer 1^e, ik werd 3^e.

Gelukkig had hij meer strafpunten en werd ik uiteindelijk toch 1^e!

Combi zuiderzee Enkhuizen 27.06.09 / 28.06.09 Het was jammer, weinig wind en dat is niet mijn favoriet. Die goede zeiler van vorige week deed ook weer mee, dus die hield ik goed in de gaten. Toch werd hij de winnaar. Hij kon hoger aan de wind zeilen.

Beide dagen duurde vreselijk lang imv te weinig wind.

Wat ik er van geleerd heb: Ik moet mijn strategie en tactiek nog aanpassen!

Ik ben van plan om de wedstrijden op het Amstelmeer, 29 en 30 augustus, ook te zeilen, Ik ga dan weer mijn best doen. Hopelijk een best windje, want dat is toch mijn favoriet.

Ties van Kipshagen.

Resque door Walter Linden.

Eindelijk was het dan zover, na vele malen de vraag te hebben gehad of we een resque instructie kunnen verzorgen, hebben we Walter Linden bereid gevonden om deze taak op zich te nemen.

Vrijdagavond begonnen we (18 personen) met de theorie. Hier werden de reglementen, meteo, lichten en seinen, en EHBO behandeld.

Zaterdag eerst nog wat uitleg hoe je het beste een drenkeling uit het water kan halen en hoe je onderkoeling kan herkennen en behandelen.

Hierna was de praktijk aan de beurt, dit was toch hetgeen waar we voor gekomen waren.

Uitleg over de motorboot en hoe je het beste kan komen aan varen of weg varen en hoe je het beste kunt slepen. In het kort is behandeld wat nodig is om een goede resque te kunnen varen.

Na de door Karin verzorgde lunch gingen we echt het water op.

Monique en Rick met de Splash als slachtoffer, Theo zijn zeilboot als passagiersboot en de twee resque boten om mee te oefenen. De slachtoffers zijn de hele middag met de Splash omgegaan, in het water gevallen en er weer uitgehesen.

De oefeningen bestonden uit het naderen van de omgeslagen boot en helpen om deze overeind te krijgen of te verslepen, en uit het naderen van de drenkeling en deze op juiste wijze uit het water in de resque boot te hijsen.

Walter bedankt voor de leerzame instructie, deelnemers en slachtoffers bedankt voor uw aanwezigheid.

Sjaak

Clubkampioenschap motorbootvaren

Daar sta ik dan, op een broeierig warme zondagmiddag eind juni, benieuwd wat er komen gaat. Rini vd Hoek heeft me uitgenodigd voor deze middag (“joh, leuk, kom ook”) en om na het overlijden van Wiebe mijn gezicht weer eens te laten zien en mensen te spreken, ben ik er. A Ik blijf van de 10 deelnemers de enige vrouw te zijn (oeps!). Een allemaal mannen met “eigen boot” ervaring natuurlijk, terwijl ik op onze eigen boot Njord de kans nooit heb gekregen om verder te komen dan “matroos”. Wel heel enthousiast twee jaar geleden de M-cursus bij de MWV gedaan en mijn vaarbewijs gehaald, maar nauwelijks ervaring als “schipper”. Wel altijd heel goed gekeken en geluisterd en een sport gemaakt van het lezen van de vaarkaarten. Maar bij het zien en horen van wat de bedoeling van deze middag is vind ik het eng en spannend!

Alex vd Hoek legt ons de bedoeling uit:

Er is een baan uitgezet met allemaal staken achter elkaar, er ligt een marinebootje klaar (een VVM2 marinesloep) en de WVA rescueboot (bemand door Jeffrey vd Hoek en Jacco Verschoor) heeft ook nog een rol. Een voor een gaan we met die marineboot een parcours varen. Sjoerd vd Werf gaat mee aan boord als jurylid. Eerst slalommen tussen de staken door, daarna een fender afleveren bij de watertapplaats, dan weer terug slalommen.

Achteruit langs zij de slipway, dan door naar de grote havenkom waar we door het oppikken van een fender (er in gelegd door Jeffrey en Jacco) uit het water (dat deed Sjoerd) een “man over boord” actie moeten doen. Dan terugvaren naar de tuigsteiger en de boot afmeren.

Gelukkig hoef ik niet te beginnen, maar als ik zie hoe de anderen het doen (de een wat makkelijker dan de ander, maar ze doen het allemaal zo goed!) zinkt mij de moed steeds verder in de schoenen. Ik wil me terugtrekken, maar van alle kanten wordt gezegd dat ik het best kan, het gewoon moet proberen, er zal wel iemand met me mee varen. Dat wordt Lammert.

Dan is het mijn beurt. En warempel: eenmaal achter het roer blijkt het eigenlijk best wel leuk. Het slalommen gaat goed, het aanvaren naar de waterplaats is lastig, het achteruit varen naar de bootsteiger zal ik nog jaren moeten oefenen! Maar gelukkig heb ik Lammert bij me, die de gashendel er af en toe bij- of afhaalt en tips geeft.

De “man over boord” ging in een keer goed, bij het afmeren heeft zo’n beetje iedereen geholpen! Maar ik heb het gedaan !!! En Lammert: Bedankt voor je support!

De pret was nog niet afgelopen: er volgde nog een theoretisch gedeelte, helemaal officieel in de bestuurskamer.

Een voor een werden ons door Alex een drietal vragen gesteld (o.a. wat is de definitie van de spoed van de schroef ??) Dank je wel Alex !

En daarna waren er nog 10 multiple choice vragen uit het BPR. Nou die kennis blijkt aardig snel weggezakt te zijn. Als je vaart dan zie je de situatie waarin je beland wel en speelt daar op in, heel anders is het als je dat op papier moet uitkiezen.

Ik vond het een vreselijk leuke, gezellige en leerzame middag. We hebben allemaal onze parate (en niet parate) kennis weer eens even helemaal opgefrist.

En ik: ik ben een beetje een “matroos plus” geworden!

Alle lof voor Alex en Sjoerd die dit hebben georganiseerd! Je moet het maar kunnen bedenken! En dank aan Jeffrey en Jacco, die lekker de hele middag de havenkom in konden varen om een fender in het water te kunnen gooien!

De uitslag van dit evenement lezen jullie ergens anders wel. En ik denk zo maar dat ik er een volgende keer weer bij ben!

Tot ziens,

Rineke Veen

Wedstrijd sloepzeilen, 13 en 14 Juni 2009

Vrijdagavond, 12 juni, eerste bijeenkomst van de bemanning van de vrouwenloep (inclusief onze stuurman). Voorafgaand aan deze bijeenkomst hadden Cor, Anja en Hannie al heel wat werk verricht. Zij hadden inmiddels onze sloep getuigd en dat is altijd heel veel werk.

Om half acht was iedereen er: Cor, Anja, Hannie, Fiona, Karin, Sylvia en ikzelf. We hebben een proeftochtje gemaakt, alles moet toch weer even wennen. Het was tenslotte september 2008 de laatste zeiltocht in een sloep voor velen van ons.

Na het zeilen afgesproken dat we zaterdagochtend om 8.00 uur aanwezig zouden zijn in het clubhuis. Iedereen was er dan ook de volgende ochtend. Na een heerlijk kopje koffie + koek in het clubhuis gingen Cor en Anja naar het palaver.

Om ongeveer 10.30 uur was de eerste start. Helaas hadden we niet veel wind, maar wel heel mooi weer. De start was goed, ondanks dat de mannenloep ons waarschijnlijk nog een "afscheidsoentje" probeerde te geven. Eenmaal onderweg verliep alles goed en werd er goed gewerkt/gepraat. De eerste wedstrijd werd ingekort vanwege te weinig wind. We werden 1 en de stemming kon niet meer stuk!

Na de eerste wedstrijd werd er door de vrijwilligers een heerlijke lunch in het clubhuis geserveerd. Met onze buiken vol en een tevreden gevoel begonnen we aan onze tweede wedstrijd.

Even hadden wij het gevoel dat er iets meer wind kwam, maar dat was maar heel even. De wedstrijd werd niet ingekort, dus werd het een lange warme zit. In het laatste rak hadden we iets meer wind en dan gaat het gelijk als een speer, maar voor de finish lagen we bijna weer stil. Ook deze keer werden we nummer 1. De mannen moesten roeien en wij werden opgehaald door superman Kees. Na een koud biertje op de kant ging een ieder naar huis.

Zondagochtend 8.00 uur weer in het clubhuis, was de afspraak.

De bemanning was gewijzigd. Karin en Sylvia konden helaas niet vandaag. Daarvoor in de plaats kregen we superhulp van Riny, Yvon en Lisette, dus één vrouw meer aan boord.

Vandaag stond er meer wind. Voor de start nog even met het nieuwe team geoefend. De eerste start was goed. We hadden tijdens de wedstrijd wat (ietsje meer, niet veel dus) concurrentie van de mannsloep. Echt een mooie wedstrijd en weer nummer 1. Over de finish gekomen werd er gezongen, want het was mijn verjaardag. Ik kreeg een prachtige bloemslinger omgehangen. Zo voelde ik me toch nog de jarige job. Ook deze dag werd er weer een heerlijke lunch verzorgd door de vrijwilligers in het clubhuis.

's Middags was de laatste wedstrijd en we hadden er zin in. We gingen ervoor. Wie weet nog een één varen. Het was een spannende wedstrijd, de mannen hadden al gezegd dat ze graag (héél graag) één keer van ons wilden winnen. Nou dat moet je niet tegen deze dames en Cor zeggen. We gingen ér vóór!

Toch hebben de mannen van de WVA en de MWV één keer de ton eerder gerond, maar dat mocht wel van ons. Daarna kwamen we terug. Voor de finish was het nog even heel spannend, maar ook dit keer gingen we als 1e over de finish. Het wordt wel wat saai hè? Maar voor ons niet! Wij waren trots, 4 x 1 !!!!!

Nadat we de sloep hadden afgemeerd bij de Marine Watersport Vereniging werden we hartelijk gefeliciteerd door de mannen.

De prijsuitreiking was om ongeveer 16.00 uur. Toen nog even met de ploeg op de foto.

Het was een geweldig weekend. Prima sfeer aan boord en prachtig weer. Wat wil je nog meer? Op naar de Sluitingswedstrijden. We hebben wel heel wat te verdedigen!

Tiny van Silfhout.

Never a Dull Moment,

Ik weet niet hoe het bij jou op je werk gaat op maandagochtend, maar vaak wordt er tijdens de koffie, al krantlezend, vooral de voetbalpagina doorgenomen. Nou wil ik niet beweren dat voetbal me niet interesseert, maar liever breng ik een zonnige zaterdag door op de Kolibri, varend op het Amstelmeer. Als we het over het Amstelmeer hebben dan is de tendens al snel zo van; Verveel je je daar niet snel? Zo groot is dat meer toch niet en altijd hetzelfde rondje? Nou ik kan je verzekeren, als je je ogen open houdt, is er van alles te beleven.

Never a Dull Moment.

Regelmatig doen mijn broer Ward en ik mee met het dinsdagavondrondje. Wij zeilen in de rode Kolibri genaamd Passie, die meestal als hekkensluiter, het avondje afsluit.

Afijn, dat doet er verder niet toe! Wel zaten we afgelopen keer eerste rang toen de boot van Ruud Bekema en Hannie Meskers in de romp doorboord werd. Tragisch maar waar, zonde zo aan het begin van het vaarseizoen; Never a Dull Moment!

Gelukkig kon de boot weer snel gefikst worden voor het rondje Pettemer ton.

Ook afgelopen Pinster-zaterdag weer een avontuur beleefd op het Amstelmeer.

Alle ingrediënten voor een mooie vaardag waren aanwezig. De zon scheen volop, de temperatuur was goed, alleen de wind was straf en vanuit het noord-oosten, afluandig. Onverwachte windvlagen maakte dat je als zeiler alert moest zijn.

Toen wij, mijn vrouw "Nicolien" en ik, besloten om naar buiten te varen werden we begroet door een aantal les-optimistjes, onder begeleiding van Hannie Meskers en Hans Zijm. We zwaaiden naar elkaar en merkten buiten de haven dat de wind onberekenbaar was.

We besloten een luw plekje op te zoeken om voor anker te gaan. Met een bakje koffie genoten we van de zon en het uitzicht, heerlijk rustig. We zagen slechts één open bootje zeilen en een aantal surfers.

Zoals dat zo vaak op het water is kijk je naar het varen van anderen, wat voor type bootje is dat nou? En hoe staan de zeilen erop? Hoe doet hij het? Toen plotseling in een harde

windvlaag zag ik dat open bootje omslaan. Ik zeg tegen Nicolien; “Moet je opletten hoe ze hem weer overeind gaan zetten.” Na een aantal pogingen, we waren inmiddels zo’n tien minuten verder, zag ik dat het niet opschoot met het oprichten. “Ik pak even de verrekijker”, zeg ik tegen Nicolien.

Ik kijk en wat schetst mijn verbazing? Langzaam maar zeker zie ik de achterzijde van het bootje vollopen en wegzinken. Midden op het Amstelmeer in de richting van de Ulkesluis, waar de golfslag behoorlijk toegenomen was, leek de situatie hopeloos.

Nicolien zegt: “Zullen we er niet opafgaan?” Andere hulp leek niet voorhanden.

Het anker omhoog en de motor gestart. Er op af. En terwijl we onderweg waren zagen we dat slecht één meter van de boeg nog rechtstandig uit het water stak en de twee opvarende om de boot zwommen. Gelukkig kwam er een Catamaran voorbij die één van de twee opvarende aan boord nam. De ander bleef bij de boot.

Na een minuut of tien waren we ter plekke. Het bleek om een vader en zoon te gaan. De zoon zwom rond de boot de vader namen we aan boord vanaf de catamaran. De zoon gooide twee ronddrijvende peddels aan boord en we probeerden de bijna gezonken boot vast te binden aan de Kolibri. Dit lukte en we konden uiteindelijk ook de zoon aan boord trekken. Dit werd ook hoog tijd, beiden hadden geen zwemvest aan en waren toch al met al meer dan een half uur in het nog koude water van het Amstelmeer, gekleed in slechts een kort broek en T-shirt.

Aanvankelijk probeerde ik met mijn 4-pk Mercury de boot op te slepen. Dit bleek vanwege de wind en de golfslag in combinatie met de gezonken staat van het zeilbootje een niet te klaren klus.

We besloten de boot te markeren met een fender, zodat als de boot mocht zinken hij terug te vinden zou zijn.

Vader en zoon, die gestart waren vanaf het Lutjestrand, met afluende wind, kwamen langzaam tot het besef dat er een aantal dingen niet goed waren gegaan. Ik besloot de mannen af te zetten op de steiger bij het Lutjestrand, alwaar hun auto stond. Ze probeerde daar hulp te gaan vragen, om de boot te bergen.

Zelf besloten we terug te keren naar de jachthaven.

Op de haven ontmoette ik Hans, die wel een zinkende boot was tegen gekomen alleen geen opvarende gezien had. Ik kon hem geruststellen en zeggen dat ik ze op het Lutje had afgezet. Hij had de politie gewaarschuwd, maar was zichtbaar opgelucht dat de mannen in veiligheid waren. Ondertussen was door de havenmeester de Marine jachthaven gevraagd het zeilbootje te bergen. Hoe dit afgelopen is weet ik niet, maar dat de boot geborgen is bleek uit het feit dat ik de volgende dag netjes mijn fender teruggeknoopt aan de boot retour had gekregen.

Zo zie je maar: Never a Dull Moment op het Amstelmeer.

Moraal van dit verhaal bleek toch maar weer dat het van belang is met goed materiaal het water op te gaan, ik denk dat de luchtkamer van de open boot onvoldoende functioneerde. Ook bleek het geen overbodige luxe om voor de persoonlijke veiligheid een reddingvest te dragen.

Ik wil niet bedenken wat er had kunnen gebeuren als er niemand op het water was geweest die dag!

Reinier Bremer

Het laatste bericht van dit TKN cursusseizoen

Na een rustperiode van ongeveer een maand, zijn wij met zijn allen gaan “reisvoorbereiden”. Hierbij moet u denken aan: waar zal de reis naartoe gaan en wat moet er allemaal mee.

Voor het reisdoel zijn wij afhankelijk van het weer, voor het proviand gold: veel en lekker.

27 april: Reisvoorbereiding in de Aak, tevens de verdeling van wie, wat en waar.

30 april: Aanvang reis(je).

Na de koninginnerace is het inschepen geblazen, om vervolgens ten 16:00 uur los te gaan van de wal.

De Greyhound en de Hanna-Maria ontmoeten elkaar bij de Balgzand- brug om vervolgens gezamenlijk naar Den Helder te varen. Voorlopig glippen wij even bij de KMJC naar binnen om daar verder de plannen uit te werken en de eerste maaltijd aan boord te nuttigen.

Na goed overleg hebben wij besloten om ten 22:00 uur te vertrekken richting zee. Dit uiteraard vanwege het goede weer. Bestemming Vlieland.

Met het rustige weer is het prachtig varen in het donker, zeker als je door het Molengat gaat.

Voor de cursisten is het opletten geblazen, welke boei moet je hebben en waar ligt die onverlichte nu toch. Eenmaal uit het Molengat gaan we richting boei VL 1, deze ligt op de rand van het verkeersscheidingsstelsel. De Greyhound bouwt al een behoorlijke voorsprong op en zij besluit het stelsel over te steken. Het was er redelijk druk, dus opletten luidt het devies.

De zwaar beladen Hanna-Maria kan de Greyhound niet bijlopen in dit lichte weer.

Zij heeft daarom besloten het stelsel niet te kruisen, maar op ruime afstand daarvan met het stelsel mee te varen tot de VL 3. Vandaar is zij langzaam richting Vlieland gegaan.

Terwijl de zon opkomt zien wij tegelijkertijd de mist op komen zetten, de adrenaline begint te stijgen.

Hoe dicht wordt het of valt het mee. Gelukkig valt het mee. Aan de horizon zien wij de Greyhound verschijnen. Rond de klok van 10:00 uur liggen beide schepen voor de haven van Vlieland.

Helaas 2 rode vlaggen, de haven is gesloten voor ingaande vaart. Dit wegens de enorme drukte, hoezo crisis. Na overleg met de havendienst gaan wij voor anker. De Greyhound pikt aan.

Na ruim 3 uur wachten liggen wij binnen afgemeerd. De weersomstandigheden waren perfect, de wind was enigszins variabel tussen de 4 en 8 knopen.

Eenmaal vast aan de wal is het tijd voor een afmeerborrel en tegelijk overleg wat te doen, de rest van de dag.

Er werd besloten om het eiland te gaan bezichtigen. Hoe doe je dit, lopend of fietsend. Het doet allebei zeer na verloop van tijd. Het werd de fiets. Toen wij eenmaal met ons elfen onderweg waren kwamen wij een colletje tegen van de derde categorie. Het kwam er behoorlijk op aan, de fietsen kraakten en piepten (de bestuurders nog harder), terwijl er ook nog een achternaaf sneuvelt tijdens dit geweld. Oplossing; terug naar de verhuurder voor een andere fiets. De rest van de ploeg gaat door naar het Posthuis.

Verder sneuvelt er nog een voorband, ook die fiets raakt terug. Uiteindelijk hebben wij toch allemaal koffie kunnen drinken bij het Posthuis. Na de koffie zijn wij terug gegaan richting de

schepen voor de maaltijd en een uurtje rust. Daarna is het tijd om gezellig te borrelen en babbelen. Rond 22:30 uur houden wij het voor gezien. Tijd voor een beetje nachtrust.

Zaterdag morgen rond 10:00 uur gaat de Greyhound als eerste naar buiten, zij kiest er voor buiten de eilanden om terug richting Oudeschild te gaan. Ondanks dat zij weten dat de wind en het tij tegen zit.

De Hanna- Maria vertrekt om 11:00 uur en kiest voor de Waddenzee, zij gaat via de Paardenhoek naar Oudeschild. Tij en wind mee. Rond 18:00 uur ligt de Hanna-Maria afgemeerd in de haven.

Na contact via de marifoon blijkt de Greyhound nog niet in het Molengat te zijn, deze heeft dus nog even voor de boeg. Rond 22:30 uur is de Greyhound dan ook eindelijk afgemeerd in de haven. De tijd is in ieder geval goed en nuttig besteed.

Wederom is het borreltijd en de verhalen liegen er niet om. Kees zeeziek, bodem uit de puts en ga zo maar door.

Rond de klok van 00:00 uur gaat iedereen te kooi.

Zondag: alweer het laatste stukje van de reis, time flies when you have fun.

Eindelijk wind om echt te zeilen, 18 tot 20 knopen. Jammer dat het maar een klein stukje is van Oudeschild naar Den Helder. Er wordt zowaar nog even een rif gezet. Ondanks het grote

verschil in temperatuur met de dag ervoor heeft iedereen nog steeds plezier. Eenmaal in Den Helder is het over met de pret en wordt het weer motorboten naar het Amstelmeer.

Wij stoppen nog wel even in Van Ewijcksluis voor een snelle lunch compleet met borrel, alweer gezellig natuurlijk. Hierna was het toch echt tijd om naar de thuishavens te gaan waar de schepen werden schoongemaakt.

Er was een tijd van komen en er is een tijd van gaan, de tijd van gaan was gekomen, dus werd er afscheid genomen van elkaar.

De mensen die aan deze reis hebben deelgenomen zijn:

De cursisten Hannie , Hans , Kees en Paul.

Als bootvulling Jeffrey; onze toekomstige zeebonk.

De instructeurs, Peter en Alex.

Wie maakten dit prachtige reisje mogelijk:

De Greyhound met schipper Gerard Schalwijk en bootsengel Laura.

De Hanna-Maria met schipper Andele de Zwart en bootsman Piet Lont.

Vaarshop van Kalsbeek zorgde kosteloos voor de benodigde zeekaarten.

Onze speciale dank gaat dan ook uit naar deze mensen. Zonder hen was al dit moois niet mogelijk geweest.

Dank en wellicht tot volgend jaar.

Peter en Alex.

Trip Kristiansand - Den Helder

Van Gerard krijg ik de vraag of ik zin in een zeiltocht heb uit Noorwegen vandaan.

Na enig overleg met het thuisfront heb ik Gerard gebeld dat ik graag meega om met hem en Laura de Greyhound terug te varen.

Gerard vertekt maandag solo naar Noorwegen en bij mij begint het te kriebelen van wat moet ik mee?

Het is voor mij de eerste meerdaagse zeiltocht en helemaal wat de temperaturen betreft die 's nachts toch wel iets kouder aanvoelen als je een paar uur niet zoveel in beweging bent.

In de loop van de week thermo kleding, paaskoekjes, chocolade en een echte wipkip bij elkaar gescharreld en ik denk er wel klaar voor ben!

Vrijdag 11 april.

Met de trein naar Schiphol en om 17.30 uur vliegen Laura en ik naar Kopenhagen. Hier moeten we anderhalf uur wachten op onze volgende vlucht naar onze eindbestemming Kjevik. Gelukkig worden we verrast met een SMS van Gerard dat de eerste aanwijzing van de route naar de Greyhound onder het zadel van zijn fiets op het vliegveld zit.

Daar aangekomen zit de aanwijzing niet onder het zadel, maar hij zit er zelfs op.

De deur uit, linksaf door de struiken en daar ligt de Greyhound aan een klein aanlegsteigertje onder de landingsbaan.

Zaterdag lekker uitgeslapen, na het ontbijt een uurtje zeilen door de fjorden waarna we in Kristiansand in de haven zijn aangelegd.

's Middags boodschappen gedaan omdat we op de terugweg wel wat te doen moeten hebben en het de volgende dag Paosken is.

We hebben elkaar leren matchracen en zo was het weer snel tijd voor de chef kok om een drie gangen diner op tafel te zetten.

De avond hebben we gevuld met de film Gran Torino in de Fonix en een afzakkertje in een plaatselijke bar.

Zondag hebben we na een goede nachtrust tijdens de Paas brunch met eieren, paasbrood en een echte wipkip de Noorse kerkdienst gevolgd op de radio. Goed dat we de Paas spullen uit Nederland mee hadden, want in de supermarkt vind je niets terug van Pasen.

Hierna hebben we de bus naar Arendal genomen. Een mooie rit van anderhalf uur langs fjorden, meren en door sprookjesachtige dorpen die grotendeels bestaan uit leuke houten huisjes. 's Avonds na de terugrit met de bus heerlijke zalm gegeten in een plaatselijk restaurantje. De vooruitzichten voor wind en regen bekeken en besloten om de volgende dag om 17.00 uur te vertrekken richting het zuiden.

Maandag worden we wakker met een flinke regenbui die al de halve nacht duurt. Overdag alles gereed gemaakt voor de terugreis, na uitleg over de elektronische kaart blijkt dat het heel duidelijk is waar je vaart en wat zich in de omgeving op het water bevindt.

Om 16.00 uur zijn we gereed voor vertrek, de regen is gestopt en we vertrekken uit Kristiansand. Het eerste stuk varen we door de fjorden waarlangs overal leuke houten huisjes

staan met eigen aanlegsteigertjes of haventjes. De avond valt en de nacht is behoorlijk koud met 15 knopen wind uit het oosten.

Dinsdag komt af en toe de zon door en met 10 knopen wind varen we halve wind richting 185 graden COG. We proberen wat te vissen en wat we vangen eten we ook op zodat de Makreel in tomatensaus in de kast kan blijven voor de volgende opstappers.

We krijgen ook te maken met een flinke reparatie klus aan de bril van de schipper. Zonder bril ziet ie niet voldoende en dat is wel handig als er een sprookje moet worden voorgelezen voordat we slapen gaan. Het glas is er uitgevallen en het frame gebroken, een takeling met borglak en het zicht is weer terug. Best handig zo'n geheugen steuntje, een rode takeling aan de linker (BB) zijde van je bril.

Woensdag ochtend als het net licht wordt dan hoor ik een misthoorn. Het blijkt een groot vrachtschip te zijn dat ons met 20 knopen snelheid schuin oploopt. Op een afstand van ongeveer 1 mijl wordt het schip pas visueel zichtbaar alsof er een hoge muur voorbij vaart.

Hieruit blijkt dat het AIS systeem van onschatbare waarde is doordat je alle AIS schepen om je heen ziet varen met gegevens als snelheid, koers en identificatie van het schip.

We steken twee keer een verkeersscheidingsstelsel haaks over. De eerste daar vaart weinig verkeer dus dat was geen probleem, de volgende daar zat wel wat scheepvaart in.

Uit deze ervaring blijkt wel dat het even goed opletten is om het haaks oversteken en het verkeer in het stelsel voorrang te geven samen te laten gaan.

Het AIS maakt het een stuk gemakkelijker om afstanden en koersen van andere schepen te bepalen. Deze dagen zijn we niet veel meer dan een verdwaalde Koolmees, die kwam

uitrusten, en een Jan Van Gent tegengekomen. Pas bij de waddeneilanden begonnen de meeuwen en de viskotters zich weer te laten zien.

In de avond varen we langs de waddeneilanden, dan kan je je oriënteren op de lichten die om je heen op het water en op het land schijnen, al blijft het wel steeds zoeken als je daar niet zoveel ervaring mee hebt.

Na 340 mijl, 57 uur, 400 bladzijden uit mijn boek en diverse maaltijden goed verzorgd door de chef kok komen we aan in Den Helder om 01.30.

Na een korte nacht gaan we s'morgens op excursie bij mijn werkgever waarna we losgooien en vertrekken naar de Haukes.

Bij de Kooysluis aangekomen blijkt dat er maar één sluisdeur open kan doordat de week ervoor de bliksem is ingeslagen in het besturingssysteem van deze bedieningspost.

Gelukkig kunnen we er tussendoor met aan beide zijden 10cm ruimte.

Rond het middag uur komen we aan langs de kade voor Aemstelsigt en leggen we vast.

Gerard, Laura en natuurlijk ook de Greyhound "bedankt".

Ik heb een gezellige en leerzame trip gehad.

Sjaak Meskers

Uit eigen werk.

Het is dinsdagavond 19 mei '09.

Ruud Bekema en ik maken ons op voor 'het dinsdagavond rondje'. Omdat ik op de bijzondere wijze die Ruud eigen is: "Heb je wat te doen op Hemelvaartsdag?" ben uitgenodigd om de Pettemer Ton Race met hem mee te zeilen en ik thuis al had gemeld: "Als Ruud mij vraagt gá ik zeilen". Vroeg Ruud of ik hem 'wilde helpen onthouden dat we die accu mee van boord moesten nemen ná het dinsdagavondrondje', zodat Ruud hem thuis aan de lader kon zetten.

(De Pettemer Ton Race wordt georganiseerd door watersportvereniging De Helsdeur in Den Helder). Begin van het voorbereidende werk.

Op het Amstelmeer is het doenig van de open- en kajuitboten. Kees van Silfhout is 'het startschip' (startschip is altijd herkenbaar aan het gele vlaggetje in een van de stagen).

We blijven een beetje om Kees 'hangen'. Weet dat links en rechts achter van ons de boten in dezelfde richting drijven. In tegengestelde richting, verderop, komt iets op ons af, waar we geen last van zullen hebben.

Kees geeft het 'vijf minuten sein'. Net als ik de timer instel zie ik in mijn linker ooghoek iets. Draai mijn hoofd naar links en zie een open boot met snelheid en ramkoers op ons afkomen. Hij ligt over bak- wij over stuurboord. Het schiet door mijn heen dat wij naar zijn kont moeten sturen, maar zie dat daar absoluut geen ruimte voor is. Pak de helmstok die Ruud vast heeft en roep 'afvallen'! Trek het roer naar mij toe. Ruud weet niet wat er gebeurt en ik voel zijn weerstand. Dan ziet ook Ruud het gevaar.

Het zijn Peter en Carolien Engel. Met als opstapper Tiny van Silfhout. Ook daar breekt paniek uit. Het zal 2 seconden later geweest zijn, niet meer, als Peter bij ons binnenkomt. Geluid van krakend hout weerklinkt nog in mijn oren.

En ik héb deze film al een keer gezien. Toen met de 16 m². Er is voor in de 'Meermin' een flink gat geslagen. Ruud is totaal uit de melk en ik ook. Wij gaan terug naar de haven. Neem het roer over. Peter escorteert ons. Krijg onderweg de opdracht van Peter om te gaan gijpen, er golft water naar binnen. Ben even de weg kwijt. Peter en Ruud vertellen mij wat te doen. Later legt Ruud aan Peter uit dat ik onmogelijk kon zien dat er water binnen kwam, daar er zeilzakken voor het geslagen gat lagen.

In de haven ziet Dave de Groot met verbazing de 'gewonde Meermin' binnen komen. Hij gaat met de Centaur les geven aan zijn cursisten. Ruud: "Zo moet het niet, Dave!"

We ruimen de boot op. Peter komt en vraagt of hij wat kan doen. De accu laten we zitten. Pettemer Ton kunnen we vergeten.

Dan maar naar het clubhuis voor een bakkie troost. Na verloop van tijd komen de anderen het clubhuis binnen druppelen. Een ieder betuigt zijn medeleven. Er worden dit keer géén lootjes uitgedeeld. Voor Kees v. Silfhout, houder van 'de loterij', is het een uitgemaakte zaak dát Peter de worst aansnijdt en Ruud de 'troostprijs' overhandigd krijgt.

Gezeten aan de stamtafel oppert Andele de Zwart: "Ruud, morgen een nood reparatie, dat moet lukken!" Andele krijgt bijval van deze en gene. "Wat watervaste plankjes, kit enz. enz. Het is donderdag jouw weertje, Ruud.....jullie kúnnen in de prijzen vallen...." Ik meld Ruud dat hij 'zich niet gek moet laten maken'....

Een aantal uurtjes later en biertjes verder bekend Ruud dat de schade 'nóg véél erger had kunnen zijn nl. als de boot aan stuurboord was geramd, want dáár lag de fles Berenburg....'

Woensdagochtend 08.30 uur. Ben toch nieuwsgierig en bel Ruud op zijn mobiel. En...jawel hoor...Ruud is al bezig. Heeft diverse materialen bij zich en 'Andele komt ook zo'!

Het is rond de klok van 11.00 uur als Ruud belt: "Vanmiddag om 14.30 uur verwacht ik je op de haven om de boot naar Den Helder te brengen." "Is ie waterdicht?" Vraag ik? "Hartstikke!"

In konvooi: Kees van Silfhout, Peter Engel, Gerard Schalkwijk vertrekken we naar Den Helder. Gerard gaat door naar de K.M.J.C. Hij heeft donderdag andere plannen. Bij de H.W.N. (watersportvereniging Helder Willemsoord Nieuwediep) krijgen we door de haven meester een plek aangewezen. Omdat de Meermin een gunstige lengte van 7.10 m. heeft is er een plek voor ons langs de kant. Even buurten bij Andele. Dan komt Gerard Schalkwijk met de 'Greyhound' bus voorrijden. Hij zal een aantal van ons naar Wieringen terug brengen.

Hemelvaartsdag wordt ik om 07.30 uur aan boord verwacht. Tijdens de briefing van gisteravond is besloten dat er gestart mag worden tussen 09.00 en 10.00 uur. Het is voor ons van belang om zo vroeg mogelijk te starten. Tot 11.00 uur loopt de ebstroom. Daarna kentert het tij. Maandagavond er voor Alex v/d Hoek geraadpleegd. Via kaart en de HP 33 bleek ook: zo vroeg mogelijk starten.

Op naar de Koopvaardersschutsluis. Onderweg vertelt Jaap Wognum, opstapper bij Peter, zijn belevenis over een bezoek aan de Doggersvaart (Den Helder) waar Wout en ik gewoond hebben en alweer jaren weg zijn. Lig vlak van het lachen. Op de manier hoe Jaap vertelt heb ik er helemaal een beeld bij hoe dat bezoek is verlopen. Volgens Jaap 'Moesten wij daar tóch wel wonen. Huis heet Hannie en op de schuur staat Wout Meskers. Kan niet missen! En hij dacht, ik ga daar effies een bakkie doen'.... De toon is gezet! En dáár vaart een oude dorps- en klasgenoot! Kijk om mij heen terwijl wij geschut worden...zie al die schuiten....alleen die van Hilbert (klasgenoot) is ongeveer even groot als die van ons. Wat een joekels, denk ik. Moeten wij het dáár tegen opnemen? De Meermin heeft een gunstige rating, dat wel, maar toch... Spreek mijn gedachten naar Ruud uit. Ruud: "Ik voel me net een muis tegen olifanten!"

Stel mijn doel vast: Heelhuids finishen en liever geen K.N.R.M.

09.00 uur start! Een wereld start! Liggen prima, mooi onder de dijk door, het Schulpengat uit, op naar de Pettemer Ton! Voorbij Huisduinen valt het veld uiteen. Er staat een windkracht vier, zuid zuid west. Meer als dat er was voorspeld.

Om wat te doen ga ik de coördinaten maar opschrijven; "Altijd handig, Ruud, voor als we onverhoopt tóch de KNRM nodig mochten hebben!" Bij gebrek aan beter wordt de achterkant van het programmablad het logboek.

Na enige uurtjes stampt de Meermin over het water. Aardige golven en wij liggen niet zo hoog boven de waterlijn. Rijk Ruud zijn lifeline aan en klik mezelf ook vast. Besluiten om meer richting de kust te gaan. Vlak voor Petten geef ik aan dat ik 'nodig moet' en begin mij al uit te pellen. Ruud: "Wacht daar nog maar even mee. Volgens mij gaat dat bij jou uren duren. Daar liggen de strekdammen en ik heb geen zin om daarop te stranden. Ga zo overstag en dan heb je alle tijd...." Op 'het huisje' zie ik iets over bodem lopen. Zeewater! Boven gekomen geef ik mijn bevindingen door. Ruud gaat beneden dat ene naadje dichtten.

Traag bereiken wij de Pettemer Ton. Menig groter kajuitjacht heeft deze al gerond. Wij liggen tegen de stroom op te boksen. Het is letterlijk 11.55 uur dat wij de west kardinaal; 52. 47,3' NB / 004.36,7'EL stuurboord ronden. Halve wind en stroom mee richting Den Helder. Ruud gaat hozen. Lijkt dat nou zo of komen die witte driehoekjes écht dichterbij? Voor de wind met 9,5 kn S.O.G. spoelen wij het Marsdiep op. 14.06 Uur finishsignaal. Onderweg afgesproken dat wij direct doorgaan naar het Amstelmeer. Wat schetst mijn verbazing; in de Koopvaardersschutsluis liggen ook Andele de Zwart, Arjan van de Corput en Kees van Silfhout. Andele en Arjan gaan ook naar het Amstelmeer. Kees blijft nog een nachtje in Den Helder. Peter is eventjes richting Texel gegaan. De bruggen en sluizen worden genomen. Ruud zegt dat zijn biertje opperbest smaakt. Traditie getrouw gaat Ruud in het Balgzandkanaal 'de was' draaien: voorzeil wordt met een lijntje achter op de kikker vastgezet en in het water gepleurd. Het dragon wordt enige minuten meegesleurd en daarna weer te drogen gehangen! Dek geschrobd. Via mobiel contact weet ik dat Wout op de haven is. Hij zal mij naar Den Helder brengen, zodat ik mijn auto kan ophalen. Eerst de boot leeghalen.

Tjonge jonge, alsof er voor een heel weeshuis is ingeslagen. Toch hebben wij onderweg ruim genuttigd. Buurten bij Andele. Zijn finishtijd zou 13.30 uur zijn.

Ruud haalt mij van huis. Wij dragen de Meermin T shirts die de dochter van Ruud, Tineke, heeft ontworpen evenals het fleecce vest. Hierover worden hoorbaar opmerkingen gemaakt. Het HWN clubhuis stroomt vol. Volgens Andele, Peter en Kees zitten wij in de prijzen. Vorig jaar zeilde Peter de eerste plek. En óók toen mochten er géén spinakers worden gezet! 20.30 Uur prijsuitreiking. 22 Boten gestart. 21 Gefinished. De bovengenoemde heren behaalden respectievelijk een 14e - 15e en 16e plaats. Lijst wordt verder afgewerkt. Nummer vijf; nog geen Meermin. Géén viertje gaat het door mij heen. Val je net buiten de boot. Doe dan maar een drietje. Geen derde. Geen tweede.....we worden door het trio al gefeliciteerd. De eerste plaats is voor ons! **Grote Beker**. (Vind hem onooglijk en waardeer ter plekke het WVA schildje. Met die kleine plaatjes, waarop de wedstrijd en hoeveelste plaatst staat ingegraveerd. Die plaatjes hang je onder het schildje. Heb je recht op zo'n plaatje dan berg je die zó in je kont- of borstzak op.) Wij verzuimen, waarschijnlijk omdat we dit echt niet hadden verwacht, om iedereen te bedanken. Tuurlijk zijn we trots. Wat dacht u nou!!!! Biertje toe. Hoef niet te rijden. Luxe! Weet dat Ruud thuis een schoorsteenmantel heeft. Dáárop zal die beker goed tot zijn recht komen.

Hannie Meskers–Warmerdam

Interview

Kwamen we voor het vorige interview op de Haukeshaven terecht, deze keer was het opnieuw raak. Niet omdat de persoon in kwestie hier woont, maar vanwege het mooie weer en het feit dat de geïnterviewde nu over alle tijd van de wereld kan beschikken. Maar hierover later meer. Vorige keer was een zeiler, deze keer de “tweede keus”, motorboot- vaarder **Ruud Koopmans** het slachtoffer.

De afspraak was snel gemaakt.

Bij onze aankomst op de boot, een Bergumermeer spiegelkotter van 9 meter lang met de naam Valkyrie, vroeg Ruud zich al af of zijn kleding wel geschikt was voor het interview. Het is zomer, dus wat was er mis met overhemd en korte broek. Maar toch... zit Ruud nu toch te shaken???? Valkyrie verwijst naar de muziek van Mozart. Ruud is sinds 3 jaar de trotse bezitter van dit mooie scheepje.

Na de koffie met Enkhuizer jodenkoek, ingeschonken en geserveerd door partner Florian, branden we los.

Wie is Ruud Koopmans?

Ruud is in Amsterdam geboren en getogen. Zijn wieg stond in de Staatsliedenbuurt, Amsterdamser kan haast niet! Op 07-07-1947 kwam hij vlak na zijn tweelingbroertje ter wereld. Voor zijn ouders was het een prettige toegift, want tot de geboorte van zijn

tweelingbroer, wisten ze nog van niets! Ruud heeft nog een oudere broer, maar voegt er snel aan toe: “Ik vind mezelf wel de leukste van de drie”. Omdat wij de andere broers (Frans en Johan) niet kennen, zullen we dit maar voor waarheid aannemen. Ruuds vader was kapper en is in de “slechte tijd” met dit werk gestopt, waarna hij proefdierenverzorger werd bij het universiteitsziekenhuis. Ruuds moeder werkte niet buitenshuis, maar had haar handen vol aan het opvoeden van 3 zonen.

In Amsterdam werd de Christelijke lagere school bezocht. Daarna 2 jaar Mulo, maar Ruud moest zo nodig werken, dus de Mulo werd niet afgemaakt.

Hoe was (is) jouw werkzame leven?

Op 14-jarige leeftijd kwam hij bij een fotograaf werken als leerling fotograaf, gedurende 3 jaar heeft hij daar veel trouwreportages gemaakt, soms wel drie op een dag! “Wat ik af en toe niet meemaakte...ruzies tussen de families, vechtpartijen, opa’s en oma’s die elkaar in de haren vlogen enz.” aldus Ruud. Ook werd hij voor fotoreportages regelmatig uit zijn bed gebeld als er ergens een ongeluk was gebeurd of een bekende Nederlander gefotografeerd moest worden. Hij was eigenlijk een soort Joop van Tellingen of Edwin Smulders, maar dan anders. Willeke Alberti en Leen Jongewaard, wie kent ze nog! Het is inmiddels wel 40 jaar geleden!

“Toen ik 19 jaar was trouwde ik, maar op mijn 25^e was ik weer gescheiden. Ben toen ook gestopt met fotograferen. Inmiddels was ik naar Purmerend verhuisd, in Amsterdam was geen huis te krijgen en met een kind op komst was in Purmerend wel woonruimte. Na wat los werk gedaan te hebben ben ik bij Ter Meulen Post gaan werken. Pakjes bezorgen en soms ook weer terug halen. Dit heb ik 20 jaar met veel plezier gedaan. Het was zwaar werk, maar wel heel leuk. Ik had een eigen rayon in Noordholland. Inmiddels was ik weer getrouwd, maar mijn vrouw is in 1994 overleden. Na mijn Ter Meulen-tijd ben ik bij een taxibedrijf in Purmerend gaan werken. Ik heb veel met gehandicapten gereden, ook ben ik regelmatig met de touringcar van het bedrijf op stap geweest”. Dit alles tot vorige week! Ik ben nu in de VUT!”.

Hoe is jouw watersportverleden?

“Van huis uit heb ik geen watersportverleden, maar toen ik jong was wilde ik na mijn schooltijd eigenlijk naar zee. Mijn ouders vonden dat helemaal geen goed idee. Toen ik een jaar of 17 was, heb ik op de Kager Plassen bij een zeilschool in een week leren zeilen. Toch heeft het nog een hele tijd geduurd voordat ik mijn eerste boot had. Mijn (jonge) gezin ging voor. Trouwen, kinderen en hard werken kwamen op de eerste plaats. Toen ik 27 jaar was kocht ik mijn eerste bootje, het heette: “Lekker Bakkie”. Het was een opgebouwde Langedijker tuindersvlet met een buitenboordmotor. Ik heb de boot zelf helemaal ingetimmerd met een keuken en slaapplaatsen. Hier hebben we veel plezier van gehad . We kwamen al veel in de kop van Noordholland, in het Robbenoordbos en op het Amstelmeer. Na een jaar of zes/zeven heb ik de boot goed verkocht en een kruiser gekocht, waar ik niet veel aan heb gedaan. Ook deze boot werd na een jaar of 10 verkocht, daarna heb ik zelf een boot ontworpen en als casco laten bouwen met de bedoeling een bootverhuurbedrijf te beginnen.

Toen de boot helemaal klaar was heeft een student van de TU in Delft er nog tekeningen van gemaakt en is er zelfs op afgestudeerd! Deze boot heb ik jarenlang in de verhuur gehad, de bank zag er echter niets in om het geld te lenen om er nog 10 te laten bouwen. De boot was zo bijzonder omdat deze onder alle bruggen in Amsterdam door kon”. Amsterdam is volgens Ruud een geweldige stad, speciaal op Koninginnedag! Uiteindelijk werd ook dit schip weer verkocht. Na het overlijden van zijn vrouw wilde Ruud weg uit Purmerend en een schip kopen waarop hij zou kunnen wonen. Dit werd de “Pamir”, een schip van bijna 15 meter lang, waarvoor dus net geen vaarbewijs nodig is. In Alphen aan de Rijn werd het oude schip gekocht met de bedoeling het op te knappen om maar bezig te zijn. “Via, via kwam ik in Middenmeer terecht bij Florien Klok”. Florien, die we tot nu toe niet of nauwelijks gehoord

hadden (wat overigens heel bijzonder is!) voegt er aan toe: “Hij kwam letterlijk op het erf!”. Na diverse koppen koffie is Ruud niet meer van het erf afgegaan.

Het technische deel van de werkzaamheden aan het schip werd uitbesteed, maar hier kwam weinig van terecht. Heel veel dagen werk werden in de Pamir gestoken, maar Ruud kwam er achter dat: “You don’t own an old ship, she owns you!” Uiteindelijk toen de boot zo goed als klaar was is ook de Pamir weer na een knap bod verkocht. Nu heeft hij boot nr. 5 en volgens Ruud is dit de mooiste. “Als ik nog eens een loterij win, koop ik een nieuwe boot”. Maar ja, je krijg sneller de griep, dan dat je de loterij wint.!!

Heb je nog andere hobby’s?

“Ja, fietsen met Cees Dubbeld op de racefiets, voor 100 kilometer draai ik mijn hand niet om! Afgelopen winter heb ik golflessen genomen. In de winter ga ik het liefst twee keer te skieen. Ik heb samen met Florian veel (erg veel!) kleinkinderen, die samen met hun ouders regelmatig bezocht worden. Ook ben ik een klusser. Sinds ik in de vut ben, ben ik vrijwilliger bij Gehandicaptensport Nederland en heb ik al een midweek gezeild met gehandicapte jongeren op de Loosdrechtse Plassen, wat ik een heel mooie en fijne ervaring vond. In september ga ik weer. Voor diegenen die geïnteresseerd zijn heb ik een brochure, of kijk op www.watersportenkaniedereen.nl. Ik kan het alle watersporters echt aanbevelen om dit eens te overwegen”.

Lees je het clubblad?

“Ja !!, Redelijk, Florian vult aan:.....jawel! Ik vind de “wist je datjes” erg leuk en de reisverslagen. De tekeningen zijn Top! De foto’s in het clubblad doen het goed en hierdoor is het blad er erg op vooruit gegaan. Doordat ik zelf in de wedstrijdcommissie zit heb ik uiteraard veel belangstelling voor het rescuegebeuren. Ik ben nu een jaar of 10 lid van de WVA en zit 5/6 jaar in de wedstrijdcommissie. Lees uiteraard de artikelen die hierop betrekking hebben. Via het clubblad proberen we ook vrijwilligers te werven voor de evenementen op het water. Tot nu toe lukt dit nog steeds, maar we moeten de mensen steeds vaker persoonlijk benaderen.

Ben je een zomer- of wintermens?

“Alle twee! Ik zit graag op het water, ben met mooi weer ook graag aan het strand, maar de winters vind ik ook fijn. Ik hou van schaatsen, skieen en sneeuw”.

Wat is jouw mening over het Wieringerrandmeer?

Op deze onvermijdelijke laatste vraag wordt heel verschillend geantwoord. “Ik vind het een prima plan, maar...het wordt te grootschalig. En wat erg jammer is...als het eenmaal klaar is, zit ik in het bejaardenhuis!”.

Is dit het einde van het interview? Ben ik hier nou zo zenuwachtig voor geweest? We praten nog even na, onder het genot van een glaasje, alsvorens Hannie en ik onze thuisbases opzoeken. Hannie naar Breezand en ik naar mijn “caravan op het water” aan de Postbootsteiger.

Interview door Hannie Meskers en Cees Dubbeld

Een schone tank is een goed begin

Michelle Blaauw - KNRM

Van de watersporters met problemen die zich via de Kustwacht bij ons als klant melden, heeft 38% een probleem met de voortstuwing. Onze statistiek is niet zo fijnmazig, dus daar valt alles onder van vervuilde diesel via koelwaterproblemen en gesprongen brandstofleidingen tot en met rommel in de schroef.

Als u op uw motortje kunt vertrouwen is er dus veel leed geleden. Laten we nu eens voorjaarsprobleem nummer 1 onder de loep nemen: verstopte filters als gevolg van loskomend vuil of bacteriegroei in de brandstoftank. Een euvel waarover vooral de Vlielanders redders weten mee te praten. De bijzondere zeedeining van de Gronden van het Stortemelk is net dat zetje dat uw tank nodig heeft om alle neergeslagen rommel op te rakelen. Daar raken uw brandstoffilters razendsnel van verstopt. Uw motor stopt er mee en dat is niet prettig als u net in de Vliesloot met het eerste beetje stroom tegen naar de haven probeert te komen. Als u last krijgt van overmatige rookontwikkeling of vermogensverlies en de brandstof ziet er troebel uit, is het hoog tijd voor argwaan.

Wat te doen?

Diesel tanken op plaatsen waar veel verkocht wordt is altijd aanbevolen. Geregeld de filters vervangen is ook een goed idee.

Zorgen voor een schone tank - als je er bij kunt komen! - is wel een klus waar je even de mouwen voor moet opstropen, maar dan weet je zeker dat je weer met een schoon systeem begint. Na het leegpompen en loskoppelen begint het uitgraven, en dan met lappen de troep van de bodem halen. Het kan eruit zien als zwarte koffiedrab of wat slijmerig. Als je het ziet snap je niet dat je niet allang in de problemen bent gekomen.

Per saldo duurt de hele klus eigenlijk niet eens zo lang. Als de tank goed schoon is kan de diesel weer terug. Met een lapje in de trechter filtert u de in de diesel achtergebleven rommel nog uit. De beloning is een heel tevreden gevoel.

Om uit de problemen te blijven zou u een toevoeging bij de brandstof kunnen doen. Er zijn biociden verkrijgbaar om de diesel schoon te houden, maar de motor is daar niet zo dol op. Een scheidingsfilter scheidt het water van de diesel en kan dubbel uitgevoerd worden, zodat u het kunt omschakelen als een filter het opgeeft.

Bij de KNRM gebruiken we een apparaatje dat op de leiding tussen de tank en het eerste filter is gemonteerd en dat via inductie de slijmvormende bacteriën van

elkaar gescheiden houdt. In hun eentje kunnen deze beestjes gewoon alle filters door en verbranden dan vanzelf in de motor. In de wandeling noemen we dat hier vlooiensandjes. Dat levert schone brandstof op. De redders hebben wel wat anders aan hun hoofd. U helpen, als u een probleem hebt met de voortstuwing bijvoorbeeld.

Nagekomen bericht van het bestuur:

Augustus activiteiten

Op **15 en 16 augustus** organiseert de wedstrijdcommissie op het Amstelmeer de Amstelmeer Trophy wedstrijden. Tegelijkertijd wordt dan het klassenkampioenschap van de Top klasse gevaren. Kijk op de website voor inschrijvingstijden en wedstrijdreglement.

Op **29 en 30 augustus** strijden jonge enthousiaste zeilers om het erepodium van WVA Amstelmeer. Deelnemers van de verschillende Noord-Hollandse zeilverenigingen strijden om de hoogste plaats in de verschillende klassen; Optimisten (A,B en C klasse), Splash(A en B), O'pen BIC, Laser 4.7 en de Zoom 8. Evy Sijs, Jasper Bloem, Ties van Kipshagen, Koen van Emmerik, Malik Kramer en Ruben Bloem hebben al een plekje in het klasement (zie www.Combizuiderdzee.nl). Kom onze zeilers aanmoedigen! Enneer natuurlijk kunnen ook de geslaagde zeilers met CWO- 2 diploma meezeilen. Zorg dat je je dan op tijd aanmeldt en op tijd aanwezig bent.

Palingrace en einde seizoen

Al jaren wordt het einde van het WVA watersportseizoen in oktober afgesloten met een feestavond. De feestavond wordt al enige jaren matig tot slecht bezocht door de leden. Eind september wordt de Palingrace wel goed bezocht. Daar nemen ook veel leden van zusterverenigingen uit de regio aan deel. Zie hier, een idee is geboren. We willen we de palingrace wat gaan opleuken met een muziekje voor en na de prijsuitreiking. Daarna is er nog enkele uurtjes gezellige muziek, dansje, hapje en drankje tot een uur of acht.

Dat kan dan een leuke afsluiting van het seizoen worden, waar niet alleen de eigen leden maar ook de leden van de zusterverenigingen van kunnen genieten. Dit idee gaan we dit jaar handen en voeten geven. Kom dus genieten tijdens en na de Palingrace op 20 september! **Hiermee vervalt de feestavond van 17 oktober.**

NAJAARSZEILEN

Ook al is het seizoen afgesloten, toch kan het weer in het najaar best nog wel goed zijn om te zeilen. Daarom verhuist vanaf 27 september de dinsdagavondcompetitie naar de zondagmiddag, start 14.00 uur.

WESTWADRACE

Om de leden met een groter zeiljacht nog even de gelegenheid te geven hun boot uit laten op het zilte nat is er op 3 oktober de Westwadrace. De Westwadrace is een 8 uren editie van de bekende 24 uren IJsselmeer. Dit evenement is georganiseerd door onze vereniging in samenwerking met de KMJC. De te zeilen rakken liggen in het westelijk waddengebied maar er is ook de mogelijkheid om rond de bol te zeilen.

Het bestuur hoopt u in ieder geval te ontmoeten tijdens de activiteiten als deelnemer, vrijwilliger of als toeschouwer.

Monique Mul,
secretaris

Winterseizoen 2009-2010

Afgelopen winter 2008-2009 hebben Alex van der Hoek en Peter Verschoor hun best gedaan om weer een aantal cursisten klaar te stomen voor het examen Theoretische Kust Navigatie.

Met veel enthousiasme worden allerlei onderwerpen behandeld, zoals het kaartkrassen, het interpreteren van het weer, werken met de getijstroom en drift, bepalingen op diverse wateren en de markeringen van de vaarwateren.

De manier van lesgeven is door de cursisten als zeer positief ervaren en Alex en Peter willen zich inzetten om volgend winterseizoen weer de cursus Theoretische Kust Navigatie te geven.

Het is noodzakelijk dat de cursisten enige voorkennis bezitten (VB1/2 of gelijkwaardig). Van de cursisten wordt verwacht dat er ook thuis geoefend wordt, dat is echt nodig.

Met minimaal 4 en maximaal 8 deelnemers wordt de cursus gegeven. De inschrijving sluit op 1 september 2009. Aannee is op datum van inschrijving.

Opgeven via het inschrijfformulier op de site www.wvamstelmeer.nl

Formulier opsturen naar Sjaak Meskers of opleidingen@wvamstelmeer.nl

Wedstrijdplanning 2009

Wedstrijden WVA

Amstelmeer Trophy	15 & 16 augustus
Combi Zuiderzee (jeugdwedstrijden)	29 & 30 augustus
Palingrace	20 september
Westwadrace	3 oktober
Westwadrace, indien geen doorgang op 3 oktober oktober	uitwijkdatum 4

Andere belangrijke evenementen

24-uurs Ijsselmeer	21 & 22 augustus
Sluitingswedstrijden MWV	5 & 6 september
Rond de Bol race	19 september
MWV – WVA Centaurwedstrijden (organisatie MWV)	12 & 13 september

Clubevenementen 2009

Zondag	20 september	na Palingrace	afsluiting seizoen (zie elders in dit blad)
Zaterdag	10 oktober	09.00 uur	Werkdag
Dinsdag	20 oktober	20.00 uur	Najaarsvergadering
Zaterdag	31 oktober	19.00 uur	Mosselavond